

## POSTANOWIENIE

29 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

na posiedzeniu niejawnym 29 października 2024 r. w Warszawie  
w sprawie z wniosku K. K.  
z udziałem A. K.  
o podział majątku wspólnego,  
na skutek skarg kasacyjnych A. K.  
od postanowienia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze VI Wydział Cywilny  
Odwoławczy z 16 listopada 2022 r., VI Ca 854/21,

- 1. odrzuca obie skargi kasacyjne;**
  - 2. kosztami postępowania kasacyjnego obciąża uczestnika A. K., pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.**
- [SOP]**

## UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze postanowieniem z 16 listopada 2022 r. na skutek apelacji zarówno wnioskodawczyni, jak i uczestnika postępowania zmienił częściowo postanowienie Sądu Rejonowego w Nowej Soli z 23 czerwca 2021 r., w pozostałej części oddalił obie apelacje, a także oddalił wnioski wnioskodawczyni i uczestnika postępowania o zasądzenie kosztów postępowania.

Postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze zostało zaskarżone przez uczestnika, w imieniu którego zostały wniesione dwie skargi kasacyjne, przez dwóch reprezentujących go pełnomocników.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Obie skargi kasacyjne uczestnika podlegają odrzuceniu.

W niniejszej sprawie w imieniu skarżącego zostały wniesione dwie skargi kasacyjne, przez dwóch pełnomocników skarżącego. Jest to konstrukcja dopuszczalna, jednak druga skarga kasacyjna, jeśli została wniesiona w terminie, może być traktowana jako uzupełnienie pierwszej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 17 października 2019 r., IV CZ 68/19, nie publ.).

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze doręczył zaskarżone postanowienie z 16 listopada 2022 r. wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi skarżącego, tj. adw. S. O. w dniu 3 stycznia 2023 r., co skutkowało otwarciem terminu do wniesienia przez skarżącego skargi kasacyjnej. Dwumiesięczny termin do wniesienia skargi kasacyjnej upłynął zatem dnia 3 marca 2023 r. Adwokat S. O. wniósł skargę kasacyjną w dniu 27 stycznia 2023 r., a więc w ustawowo przewidzianym terminie. Druga skarga kasacyjna sporządzona przez adw. M. O., z substytucji adw. M. R., została wysłana do Sądu listem poleconym w dniu 6 marca 2023 r., czyli po upływie terminu do jej wniesienia.

Zgodnie z art. 398<sup>5</sup> §1 k.p.c., skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie, w terminie dwóch miesięcy od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem stronie skarżącej. Z przepisu tego wynika, że termin do wniesienia skargi kasacyjnej, biegnie dla strony, a nie dla każdego z jej pełnomocników z osobna.

Z tego względu skarga kasacyjna uczestnika wniesiona dnia 6 marca 2023 r. podlegała odrzuceniu jako wniesiona po terminie (art.398<sup>6</sup> § 3 k.p.c.).

Odnosnie do skargi kasacyjnej uczestnika wniesionej dnia 27 stycznia 2023 r. przez adw. S. O. należy wskazać, że zgodnie z art.398<sup>4</sup> §1 pkt 1 i 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części oraz wnioski o

uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany.

Sąd Najwyższy wyjaśnił, że elementy te mają charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 16 października 1997 r., II CKN 404/97, OSNC 1998, nr 4, poz. 59; z 24 czerwca 2022 r., I CSK 2557/22, nie publ.).

W postanowieniu z dnia 16 grudnia 2022 r., I CSK 3523/22 (nie publ.) Sąd Najwyższy wskazał, że modyfikacja zakresu żadanego przez pozwanego uchylenia lub uchylenia i zmiany wyroku w celu jego dostosowania do zakresu zaskarżenia jest ewentualnie możliwa, przed upływem dwumiesięcznego terminu wyznaczonego przez ustawę na wniesienie skargi kasacyjnej (art. 398<sup>5</sup> § 1 k.p.c.). Wadliwości ujawnione w tym zakresie po jego upływie mają charakter nieusuwalny (art. 398<sup>6</sup> § 2 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 1 k.p.c.), w związku z czym zmiana treści skargi kasacyjnej dotycząca jej wymogów konstrukcyjnych, dokonana przez skarżącego po upływie terminu na wniesienie skargi jest bezskuteczna.

Z tego względu skarga kasacyjna zawierająca braki w zakresie elementów konstrukcyjnych podlega odrzuceniu bez wzywania do uzupełnienia braków formalnych na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 1 k.p.c.

Zgodnie z art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 3 k.p.c., w skardze kasacyjnej należy zamieścić wnioszek o uchylenie albo o uchylenie i zmianę zaskarżonego orzeczenia, z oznaczeniem jednak każdorazowo zakresu żadanego uchylenia albo uchylenia i zmiany (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 25 maja 2018 r., I CZ 47/18, nie publ.).

Zgodnie z utrwaloną linią judykatury Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna, w której zakres żadanego uchylenia lub uchylenia i zmiany nie odpowiada wskazanemu zakresowi zaskarżenia ani podanej wartości przedmiotu zaskarżenia, podlega odrzuceniu na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 bądź § 3 k.p.c. w związku z art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 3 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 12 października 2007 r., V CSK 309/07, OSNC-ZD 2008, nr 3, poz. 81; z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15, nie publ.; z 29 czerwca 2022 r., I CSK 417/22, nie publ.).

Tymczasem w skardze kasacyjnej z 27 stycznia 2023 r. skarżący zaskarżył postanowienie Sądu Okręgowego w części „dotyczącej ustalenia stanu majątku

dobrokwowego stron po zniesieniu wspólności ustawowej małżeńskiej oraz sposobu jego podziału". Następnie pismem z 8 marca 2023 r., złożonym wskutek wezwania przez Sąd Okręgowy do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej, skarżący sprecyzował zakres zaskarżenia, wskazując, że przedmiotem zaskarżenia są pkt. 1a ppkt 6 oraz 1 b, c, d postanowienia. Wartość przedmiotu zaskarżenia wskazaną pierwotnie na kwotę 9 793.224,89 zł skarżący zmodyfikował na kwotę 2 271 510,90 zł. Natomiast wniosek o uchylenie zaskarżonego skargą kasacyjną postanowienia nie został zmieniony i tym samym skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego skargą kasacyjną postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu lub o uchylenie w całości orzeczeń Sądów obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Z powyższego wynika, że w skardze kasacyjnej skarżący zaskarżył część postanowienia Sądu Okręgowego, wnosząc jednocześnie o jego uchylenie w całości. Sytuacja ta nie została sprostowana późniejszym pismem skarżącego, w którym skarżący sprecyzował jedynie w jakiej części zaskarża przedmiotowe orzeczenie, pozostawiając wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości.

Tak sformułowane żądanie nie pozwala na stwierdzenie, iż wniosek odpowiada zakresowi zaskarżenia postanowienia Sądu drugiej instancji. Jednocześnie wniosek ten nie podlega ani uzupełnieniu, ani sprostowaniu po upływie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej.

Z tych wszystkich względów należało orzec jak w sentencji (art.398<sup>6</sup> § 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 i z art. 391 § 1 oraz w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

[ał]

